

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Adam Faucett

Saturday 20 Apr 2013

Adam Faucett heeft een stem die meteen fascineert, een rockstem met tevens iets van een oude bluesman. Zijn stem heeft de kracht van een orkaan. Het wordt hard werken voor de afdeling sound. Maar wat een indrukwekkende man en muziek. <http://youtu.be/nt9JW4XTVHE>, <http://youtu.be/YiikmOFkLcw>

A field holler in Lage Vuursche

"A real Southern man" hadden we vandaag op bezoek, overigens benadrukte hij dat het niet voor zijn gedachtegoed gold. Omgeven door "rednecks" was hij altijd een beetje de vreemde eend in de bijt. Iets wat niet zo heel moeilijk is voor te stellen, je zou zijn voorkomen op z'n minst opvallend kunnen noemen en dat geldt zeker in het conservatieve deel van de US waar hij vandaan komt. Geboren in Benton Arkansas en nu woont hij in Little Rock, AR. In één van zijn introducties vertelde hij dat hij vaak als jongen zat te dromen, langs de vlak langs zijn ouderlijk huis gelegen snelweg. Waar hij vooral nachts af en toe even uit zijn mijmeringen werd gehaald door passerende auto's die met hun banden de markering langs de weg raakten en dan het karakteristieke geluid af gaven. Een snelweg waar zijn "Countrified" ouders zo als hij ze omschreef, zich hun hele leven aan hadden geërgerd en wat in hun optiek eigenlijk een bruisende rivier had moeten zijn. Ook Adam was het jongetje wat we kennen uit vele "Springsteen songs" die in het kleine dorpje droomde van die andere wereld waar het allemaal gebeurde. Adam heeft dan ook een tijd in Chicago doorgebracht. Maar keerde terug naar zijn roots. De stad Little Rock was tot het presidentschap van Clinton bij veel Amerikanen niet bekend. Iets waar wij ons regelmatig over kunnen verbazen. Dat de US in zijn weidsheid ook zo veel verschillende culturen lijkt te herbergen is nog wel eens iets we dreigen te vergeten. Adam

illustreerde dit met het verhaal over zijn huidige vriendin afkomstig van Long Island NY, die nu met hem in Little Rock woont, en die er enkele jaren over heeft gedaan om de cultuurshock te boven te komen. Voor haar was het onvoorstelbaar om te horen, dat de kleine Adam met zijn vader regelmatig ging jagen.

Adam had nog nooit getoerd of gereisd buiten de US en hij leek elke ervaring in te drinken. Hij vertelde dat veel van zijn vrienden Nederland al wel hadden bezocht. Met enkelen van hen werd er onder het genot van een stevige joint gefantaseerd over het “Weed Paradijs” Nederland. Hij had zich voorgenomen als ze hem bij terugkomst zouden vragen naar zijn ervaringen zou reageren met: “ The stroopwafels, cheese and the raw herring were great” en kon nu al schaterlachen om de teleurgestelde en verbaasde reacties van hen. Adam had veel van deze verhalen en kleine observaties die hij ook deels met het publiek deelde, maar deze kwamen niet altijd in zijn geheel over omdat hij deze deels mompelend vertelde en zich niet altijd voldoende realiseerde in een ander taalgebied op te treden. Luisteren naar Adam is hard werken, hij kan van fluisterend naar falset tot het niveau misthoorn in één song samenballen, waar bij met name de laatste variant een microfoon volkomen overbodig maakt. Na de pauze opende hij zonder versterking en met een glas bourbon in de hand (volgens hem apple-juice), de tweede set met een a-capella song. Naarmate de tweede set goed op gang was nam hij meer de tijd voor het introduceren van songs. Met name het verhaal wat begon in Preston, Arizona, waar hij op een vrije dag tussen optredens een bar betrad, die er van binnen uit zag alsof het er permanent 3 uur s 'nachts was. Daar ontmoette hij een man onder de tattoos, die bij de gitaar hoorde, die hij aan het bewonderen was. Deze man was bezig geld te verzamelen om terug te kunnen keren naar New Orleans, waar hij op straat speelde voor de kost, voor dat hij mee verhuisde naar Arizona met de vrouw die hem een week geleden de deur uit had gezet. Na lang onderhandelen nam Adam hem mee in zijn “touring -van” op tour om uiteindelijk deze man op de plek van bestemming te kunnen brengen. Toen deze in eerste instantie wantrouwende man akkoord ging, was de tegenprestatie dat hij Adam blues zou leren spelen. Want ondanks het feit dat Adam aan grens van de “Delta” is opgegroeid had hij dat nooit geleerd. De deal was beklonken en toen Adam halverwege de tour zover was om zijn eigen blues song te laten horen aan deze man, keek die halverwege zeer bedenkelijk en zei: “This ain't no blues man”. Een verhaal dat illustreert hoe deze man met zijn indrukwekkende stem en voorkomen zich zelf durft te relativiseren. Een bijzondere muzikale avond met werk van zijn laatste album, traditionals en veel unreleased werk en een cover die je met je ogen dicht terugbracht naar begin jaren '70 toen Tim de kleine podia frequenteerde met zijn optredens.

Als er ooit nog eens op het land gewerkt moet worden in Lage Vuursche dan vragen we Adam als “field holler”. Met zo'n verreikende stem wordt het werk op het land tot in Utrecht aangenaam gemaakt en we zullen dan allen in koor zijn zinnen herhalen tot de zon ondergaat en de dag voorbij is en tijd om ons te laven aan een koud (Dixie) biertje.

1.Man's Not The Answer

2.The Way I See You

3.T-Rex T-Shirt

- 4.Opossum [unreleased]
- 5.Edgar Cayce [unreleased]
- 6.Sparkman
- 7.Love
- 8.I'm Not Mad Anymore [unreleased]
- 9.Song To Siren [Tim Buckley]

- 1.Moonshine (a capella) [traditional]
- 2.Melanie [unreleased]
- 3.9 Crows [unreleased]
- 4.Amy
- 5.Blood Is Blood
- 6.Benton [unreleased]
- 7.Emerald City Girl
- 8.Saturday
- 9.Morphine

All tracks by Adam Faucett except where noted

Adam Faucett|vocals, acoustic guitar

www.adamfaucett.com